

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

LV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. December 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1858.

Oddział pierwszy.

Zeszyt 'LV.

Wydany i rozesłany dnia 30. Grudnia 1858.

227.

Kaiserliche Verordnung vom 10. November 1858,

wirksam für Oesterreich ob der Enns, Steiermark, Salzburg und Tirol,
über die Regelung der, in dem landesfürstlichen Berg- und Forstregale gegründeten Forstreser-
vate.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 227, ausgegeben am 21. December 1858.

228.

**Erlaß des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom
2. December 1858,**

an die k. k. Statthaltereien zu Mailand und Venedig,
betreffend die Einführung von Armenbüchern im lombardisch-venetianischen Königreiche.
Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 228, ausgegeben am 21. December 1858.

229.

Kaiserliche Verordnung vom 4. December 1858,

giltig für das Großfürstenthum Siebenbürgen,
über die Art und Weise der Liquidirung, Verwerthung und Einbringung rückständiger Leistun-
gen, welche aus den Arbarial- und den sonstigen in dem kaiserlichen Patente vom 21. Juni
1854, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 151, geregelten Besitz-Verhältnissen herrühren.
Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 229, ausgegeben am 21. December 1858.

230.

Kaiserliches Patent vom 7. December 1858,

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,
(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 230, ausgegeben am 21. December 1858)
womit ein Gesetz zum Schutze der gewerblichen Marken und anderen Bezeichnungen erlassen
wird.

Wir Franz Joseph der Erste,
von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;
König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Vene-
digs, von Dalmatien, Kroatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien
und Ilirien, König von Jerusalem &c.; Erzherzog von Oesterreich;

227.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 10. Listopada 1858,

obowiązujące w Austrii; powyżej Anizy, Styryi, Salzburga i Tyrolu,

względem uregulowania rezerwatów leśnych, uzasadnionych w Cesarskich regaliach górniczych i leśnych.

(Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVII. N. 227, wydaną d. 21. Grudnia 1858).

228.

Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 2. Grudnia 1858,

dane C. K. namiestnictwom w Międzyolanie i Wenecyi,

dotyczące zaprowadzenia ksiąg ubogich w Lombardzko-Weneckim Królestwie.

(Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 228, wydaną d. 21. Grudnia 1858).

229.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 4. Grudnia 1858,

obowiązujące w Wielkiem Księstwie Siedmiogrodzkim,

o sposobie likwidowania, spieniężania i ściągania zaległych prestacyj, pochodzących ze stósunków posiadłości urbaryjalnych i innych, uregulowanych Cesarskim Patentem z dnia 21. Czerwca 1854, Dziennik Praw Państwa Nr. 151.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 229, wydaną d. 21. Grudnia 1858.

230.

Patent Cesarski z dnia 7. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 230, wydana dnia 21. Grudnia 1858),

obowiązujący w całej monarchii,

mocą którego wydana jest ustawa na obronę znaków przemysłowych i innych oznaczeń.**My Franciszek Józef Piérwszy.****z Bożej łaski Cesarz Austryjacki;****Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi,****Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy****i t. d.: Arcyksiażę Austryi; Wielki Ksiażę Toskany i Krakowa; Ksiażę**

Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthén, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Ansbach und Bayreuth, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brigen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenems, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg &c.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschafft Serbien &c. &c.

Um sowohl die Gewerbetreibenden als das consumirende Publikum gegen die Nachtheile zu schützen, welche ihnen aus dem Mißbrauche von gewerblichen Marken und anderen Bezeichnungen erwachsen, finden Wir, nach Bernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, das nachstehende Gesetz zum Schutze der gewerblichen Marken und anderen Bezeichnungen zu erlassen und verordnen, daß dasselbe im ganzen Umfange Unseres Reiches mit 1. Jänner 1859 in Wirksamkeit trete.

Unser Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, und bezüglich der Militärgränze Unserer Armee-Ober-Commando, sind mit der Vollziehung dieses Gesetzes beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, den 7. December im Eintausend achthundert acht und fünfzigsten, Unserer Reiche im eilften Jahre.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.   Ritter v. **Toggenburg** m. p.
Graf **Grünne** m. p., **F. M. L.**, Gen. Adj.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Marherr m. p.

Lotaryngii, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górniego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnej i Dolnej Luzacyi i na Istrii; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii Windyjskiej; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Celem obrony tak przemysłowych jak i konsumującej publiczności od szkód, jakie mieć mogą, z nadużycia znaków przemysłowych i innych oznaczeń, nadajemy po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasiągnięciu zdania Naszej Rady Stanu, następującą ustawę w obronie znaków przemysłowych i innych oznaczeń, i rozporządzamy, aby takowa w całej rozległości Naszego Państwa weszła w działalność z dniem 1. Stycznia 1859 r.

Nasz Minister Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych a względem Pogranicza Wojskowego Nasza Nadkomenda Wojskowa, mają sobie polecane wykonanie téj ustawy.

Dano w Naszém stólczném i rezydencyjonalném mieście Wiedniu, dnia 7. Grudnia tysiąc ósmset pięćdziesiątego ósmego, a jedenastego roku Naszego panowania.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.
Hrabia **Grünne** m. p. F. M. P., Jen. Adj.

Z Rozkazu Najwyższego:

Marherr m. p.

G e s e z

zum Schutze der gewerblichen Marken und anderen Bezeichnungen.

I. Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Unter Marken werden in diesem Gesetze die besonderen Zeichen verstanden, welche dazu dienen, die zum Handels-Verkehr bestimmten Erzeugnisse und Waaren eines Gewerbetreibenden von jenen anderer Gewerbetreibenden zu unterscheiden (Sinnbilder, Chiffren, Bignetten u. dgl.).

§. 2.

Wenn ein Gewerbetreibender sich das Alleinrecht zum Gebrauche einer Marke sichern will, muß er dieselbe nach den Bestimmungen des folgenden Abschnittes registriren lassen.

§. 3.

Auf Marken, welche in solchen Zeichen bestehen, die bei einzelnen Waaren-Gattungen im Verkehr allgemein gebräuchlich sind, dann auf solche, die bloß in Buchstaben, Worten oder Zahlen oder in Staats- und Länder Wappen bestehen, kann kein Alleinrecht erworben werden.

§. 4.

Das Alleinrecht auf eine Marke schließt den Gebrauch derselben von Seite anderer Gewerbetreibenden nur bezüglich jener Gattung von Waaren aus, zu welcher die Erzeugnisse oder Verkehrs-Gegenstände des Gewerbes, für welches die geschützte Marke bestimmt ist, gehören.

§. 5.

Das Markenrecht klebt an dem Gewerbs-Unternehmen, für welches die Marke bestimmt ist, erlischt mit demselben und wechselt mit ihm den Besitzer.

In dem letzteren Falle hat jedoch, außer wenn das Gewerbe durch die Witwe oder einen minderjährigen Erben des Gewerbs-Inhabers oder für Rechnung einer Erbs- oder Concurssmasse fortgeführt wird, der neue Besitzer binnen drei Monaten die Marke auf seinen Namen umschreiben zu lassen, widrigenfalls das Markenrecht erlischt.

§. 6.

Niemand darf eigenmächtig den Namen, die Firma, das Wappen oder die Benennung des Etablissements eines anderen inländischen Gewerbetreibenden oder Producenten zur Bezeichnung von Waaren oder Erzeugnissen sich aneignen.

U s t a w a

na obronę znaków przemysłowych i innych oznaczeń.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Pod znakami (markami) rozumie ustawa niniejsza takie szczególne oznaczenia (godła, szyfry, winiety i t. p.), które służą do odróżnienia przeznaczonych do obrotu handlowego wyrobów i towarów jednego przemysłowego od wyrobów i towarów innych przemysłowych.

§. 2.

Jeżeli przemysłowy chce sobie zabezpieczyć wyłączne prawo używania znaku (marki), powinien takową dać zanotować wedle postanowień następującego oddziału.

§. 3.

Na marki w takich znakach, jakich w obrocie powszechnie używają do oznaczenia pojedynczych gatunków towarów, niemniej na takie, które składają się tylko z liter, słów lub liczb, albo herbów Państwa i Krajów, nie można uzyskać prawa wyłącznego.

§. 4.

Wyłączne prawo do marki wyklucza jej używanie ze strony innych przemysłowych tylko względem tego gatunku towarów, do którego należą wyroby lub obrotowe przedmioty przemysłu, dla którego obronna marka jest przeznaczoną.

§. 5.

Prawo do marki przywiązane jest do przemysłowego przedsiębiorstwa, dla którego marka jest przeznaczoną, gaśnie z temże i zmienia z niém posiadacza.

W tym ostatnim atoli wypadku, jeżeli przemysł nie jest dalej prowadzony przez wdowę lub małoletniego spadkobiorcę właściciela przemysłu albo na rachunek masy spadkowej lub konkursowej, winien nowy posiadacz postarać się w przeciągu trzech miesięcy o przepisanie marki na swe imię, w przeciwnym bowiem razie gaśnie prawo do marki.

§. 6.

Nikt nie śmie przywłaszczać sobie samowładnie, imię, firmę, herb lub nazwę zakładu innego krajowego przemysłowego lub producenta dla oznaczania towarów lub wyrobów.

§. 7.

Alles, was in diesem Gesetze von der Bezeichnung von Waaren gesagt ist, gilt auch für die auf der Verpackung, den Gefässen, Umhüllungen u. s. w. angebrachten Bezeichnungen.

§. 8.

An den bestehenden Vorschriften in Betreff der für gewisse Waaren angeordneten besonderen Bezeichnungen, insbesondere den Punzirungs-Vorschriften, wird durch gegenwärtiges Gesetz nichts geändert.

II. Registrirung der Marken.

§. 9.

Die Marke, für welche ein Gewerbetreibender sich das ausschließliche Gebrauchsrecht (§. 2) sichern will, muß in zwei Exemplaren der Handels- und Gewerbekammer, in deren Bezirke die Gewerbs-Unternehmung liegt, bei welcher davon Gebrauch gemacht werden soll, übergeben werden; das eine Exemplar wird dem, von der Handels- und Gewerbekammer zu führenden Marken-Register beigelegt, das andere wird der Partei, mit der im folgenden Paragraphen bestimmten Bestätigung versehen, zurückgestellt.

§. 10.

Auf jedem der beiden Exemplare hat das hiezu von der Handels- und Gewerbekammer bestimmte Organ:

- a) die fortlaufende Nummer des Registers,
  - b) Tag und Stunde der Einreichung,
  - c) den Namen, auf den die Marke registrirt wurde,
  - d) die Bezeichnung der Gewerbs-Unternehmung, für welche sie bestimmt ist,
- anzumerken und diese Anmerkung mit Beisetzung des Amtssiegels zu unterschreiben

§. 11.

Die Registrirung unterliegt einer Taxe von fünf Gulden, welche in die Casse der Handelskammer fließt.

§. 12.

Mit dem Tage und der Stunde der Einreichung der Marke bei der Handels- und Gewerbekammer beginnt für den Hinterleger das Alleinrecht zum Gebrauche der Marke, und es wird darnach die Priorität des Anspruches beurtheilt, wenn die gleiche Marke von mehreren Gewerbetreibenden bei der nämlichen oder bei verschiedenen Handels- und Gewerbekammern hinterlegt worden sein sollte.

§. 13.

Zur Umschreibung eines Markenrechtes im Sinne des §. 5 hat der Bewerber den Beweis der Erwerbung der betreffenden Gewerbs-Unternehmung beizubringen.

Die Umschreibung unterliegt der gleichen Taxe, wie die erste Registrirung.

§. 7.

Co tylko w ustawie niniejszej powiedziano o oznaczeniu towarów, ma również znaczenie względem oznaczeń, umieszczonych na opakowaniu, naczyniach osłonach i t. d.

§. 8.

Ustawa niniejsza nie pociąga żadnych zmian w istniejących przepisach względem szczególnych oznaczeń, zarządzonych dla pewnych towarów, w szczególności w przepisach cechowania.

II. Rejestrowanie mark.

§. 9.

Marka, dla której przemysłowy chce sobie zapewnić wyłączne prawo używania, przedłożoną być powinna w dwóch egzemplarzach Izbie handlowej i przemysłowej, w której okręgu leży przemysłowe przedsiębiorstwo mające robić z niej użytek; jeden egzemplarz dołączy się do rejestru mark, mającego być prowadzonym przez Izbę handlową i przemysłową, drugi zwróconym będzie stronie, opatrzonej potwierdzeniem określonym w paragrafie następującym.

§. 10.

Na każdym z obu egzemplarzy zanotować winien organ, przez Izbę handlową i przemysłową ku temu przeznaczony:

- a) bieżący numer rejestru,
- b) dzień i godzinę podania,
- c) imię na które marka była rejestrowaną,
- d) oznaczenie przemysłowego przedsiębiorstwa, dla którego była przeznaczoną i podpisać to zanotowanie z dodaniem urzędowej pieczęci.

§. 11.

Rejestrowanie ulega taksie pięciu złotych, wpływających do kasy Izby handlowej.

§. 12.

Z dniem i godziną podania marki do Izby handlowej i przemysłowej rozpoczyna się dla składającego wyłączne prawo do używania marki i ocenianem będzie wedle tego prawo pierwszeństwa, gdyby równa marka przez kilku przemysłowych złożoną być miała w tej samej lub w różnych Izbach handlowych i przemysłowych.

§. 13.

Celem przepisania prawa marki w myśl §. 5 załączyć winien ubiegający się dowód nabycia dotyczącego przedsiębiorstwa przemysłowego.

Przepisanie ulega tej samej taksie, co pierwsze rejestrowanie.

§. 14.

Die Marken-Register haben bei den Handels- und Gewerbekammern zu Jedermanns Einsicht aufzuliegen.

III. Eingriffe, Uebertretungen und Strafen.

§. 15.

Jeder Eingriff in das Markenrecht, sei es durch die widerrechtliche Aneignung oder Nachmachung einer Marke, sei es durch den Verschleiß der auf solche Art widerrechtlich bezeichneten Waaren, begründet für den Verletzten das Recht, auf die Einstellung des ferneren Gebrauches der widerrechtlichen Marke und auf die Beseitigung derselben von den damit bezeichneten Waaren, soweit sie für den Verkauf bestimmt sind, zu dringen. Auch kann er verlangen, daß die zur Nachmachung der Marke ausschließlich oder vorzugsweise dienlichen Werkzeuge und Vorrichtungen für diesen Zweck unbrauchbar gemacht werden.

Ausprüche des Verletzten auf Ersatz des durch den Eingriff in sein Markenrecht erlittenen Schadens sind nach dem bürgerlichen Gesetze beurtheilen.

§. 16.

Eine Nachmachung ist dann vorhanden, wenn die bezüglichen Marken ohne mehr als gewöhnliche Aufmerksamkeit nicht zu unterscheiden sind.

§. 17.

Die im §. 15 enthaltenen Bestimmungen finden auch gegen Denjenigen Anwendung, der

- a) den Namen, die Firma, das Wappen oder die besondere Benennung des Stabliftments eines anderen inländischen Gewerbetreibenden oder Producenten zur Bezeichnung von Waaren, die für den Verkauf bestimmt sind, widerrechtlich sich aneignet;
- b) Erzeugnisse oder Verkaufs-Gegenstände, die mit einer unerlaubten Bezeichnung dieser Art versehen sind, in den Verkehr bringt.

§. 18.

Ist der Eingriff (§§. 15 und 17) wiffentlich begangen worden, so ist gegen den Schuldigen, nebst der dagegen etwa nach dem allgemeinen Straf-Gesetze eintretenden Bestrafung, eine Geldbuße von 25 bis 500 fl. zu verhängen.

§. 19.

Bei einem Rückfalle kann die Strafe verdoppelt werden.

Bei einem neuerlichen Rückfalle ist wider den Schuldigen nebst der Geldstrafe auch eine Arreststrafe von einer Woche bis zu drei Monaten zu verhängen.

§. 14.

Rejestra mark położone będą w Izbie handlowej i przemysłowej do wolnego przeglądu.

III. Naruszenia, przestępstwa i kary.

§. 15.

Każde naruszenie prawa marki, czy to przez nieprawne przywłaszczenie lub naśladowanie marki, czy przez sprzedaż towarów nieprawnie tym sposobem oznaczonych, nadaje poszkodowanemu prawo nalegania na uchylenie dalszego używania marki nieprawnej i usunięcia téjże z towarów nią oznaczonych, o ile do sprzedaży są przeznaczone. Może on także żądać, ażeby narzędzia i przyrządy, służące wyłącznie lub szczególnie do naśladowania marki, uczynione były do tego celu niezdatnymi.

Pretensyje poszkodowanego o wynagrodzenie szkody doznanej przez naruszenie jego prawa marki ocenione być winny wedle ustawy cywilnej.

§. 16.

Naśladowanie zachodzi wtenczas, gdy mark dotyczących bez większej aniżeli zwykłej uwagi rozróżnić nie można.

§. 17.

Postanowienia, zawarte w §. 15 mają także zastosowanie względem tego, kto

- a) sobie nieprawnie przywłaszcza imię, firmę, herb lub szczególną nazwę zakładu innego przemysłowego krajowego lub producenta do oznaczenia towarów, przeznaczonych do sprzedaży;
- b) wprowadza w obrót wyroby lub przedmioty sprzedaży, opatrzone niedozwolonem tego rodzaju oznaczeniem.

§. 18.

Jeżeli naruszenie (§§. 15 i 17) popełnione zostało z wiedzą, tedy winowajca skazany będzie, oprócz kary, jakaby wedle powszechnej ustawy karniej na to zapaść mogła, na karę pieniężną od 25 do 500 Złt.

§. 19.

W razie powtórnym kara może być podwojoną.

Gdyby wypadek ten miał się jeszcze powtórzyć, tedy winowajca ukarany będzie nie tylko karą pieniężną, ale nadto karą aresztu od tygodnia do trzech miesięcy.

§. 20.

Wenn die Geldstrafe den Vermögens-Umständen oder dem Nahrungs-Betriebe des zu Verurtheilenden oder seiner Angehörigen zum empfindlichen Abbruche gereichen oder ihn an der Erfüllung der aus der strafbaren Handlung entspringenden Entschädigung hindern würde, ist sie in Arrest von einem Tage für je fünf Gulden umzuwandeln.

§. 21.

Die Straf-Behörde kann auch verfügen, daß das Straf-Erkenntniß veröffentlicht werde.

§. 22.

Die Straf-Beträge fließen in den Armenfond des Ortes der begangenen Uebertretung.

IV. Behörden und Verfahren.

§. 23.

Die Verhandlung und Entscheidung über Eingriffe (§§. 15 und 17), sowie die Untersuchung und Bestrafung der, in den §§. 18 und 19 bezeichneten Uebertretungen steht den politischen Verwaltungs- Behörden I. Instanz nach den, für das Verfahren und den Instanzenzug bei Gewerbs-Störungen und Gewerbs-Uebertretungen bestehenden Vorschriften zu.

Die politische Behörde entscheidet auch die vorkommenden Streitigkeiten über das Markenrecht, dessen Priorität und Uebertragung, und über die Frage hinsichtlich der Identität mehrerer Marken.

Ueber die im §. 15 erwähnten Entschädigungs- Ansprüche aber steht die Entscheidung dem Civil-Richter zu.

§. 24.

Eine Straf-Verhandlung wegen der in diesem Gesetze bezeichneten Gesetz-Uebertretungen darf, in soweit nicht eine nach dem allgemeinen Straf-Gesetze von Amtswegen durch die Straf-Gerichte zu verfolgende strafbare Handlung unterläuft, nur auf Anlangen des Verletzten eingeleitet werden.

Wenn jedoch derselbe sein Ansuchen um Bestrafung noch vor der Kundmachung der behördlichen Entscheidung an den Angeklagten widerruft, so hat es, unbeschadet seiner privatrechtlichen Ansprüche auf Entschädigung, von jeder Bestrafung und auch von jeder weiteren Untersuchung zum Behufe der Bestrafung abzukommen.

§. 25.

So oft es sich zur Constatirung eines Eingriffes um die Vergleichung zweier Marken handelt, hat die Behörde einen Befund durch unbefangene Sachverständige zu veranlassen.

§. 20.

Gdyby kara pieniężna sprawić miała dotkliwy uszczerbek w stósunkach majątkowych lub sposobie wyżywienia mającego być skazanym lub jego przynależnych, lub stała mu na przeszkodzie w wynagrodzeniu szkody pochodzącej z czynności karygodnej, tedy zamienioną być może na areszt dnia jednego za każde pięć złotych.

§. 21.

Władza karna zarządzić także może obwieszczenie wyroku karnego.

§. 22.

Kwoty karne wpływają do funduszu ubogich miejsca, gdzie przestępstwo popełniono.

IV. Władze i postępowanie.

§. 23.

Rozprawa i rozstrzyganie względem naruszeń (§§. 15 i 17), jako też dochodzenie i ukaranie przestępstw, oznaczonych w §§. 18 i 19 przysłuża politycznym władzom administracyjnym I. instancyi, wedle przepisów, istniejących dla postępowania i toku instancyj w naruszeniach i przestępstwach przemysłowych.

Władza polityczna rozstrzyga także zachodzące spory względem prawa mark, tegoż pierwszeństwa i przeniesienia, tudzież względem pytania co do tożsamości mark kilku.

Względem pomienionych w §. 15 pretensyj wynagrodzenia przysłuża jednak rozstrzygnięcie sędziemu cywilnemu.

§. 24.

Rozprawa karna względem oznaczonych niniejszą ustawą przestępstw, o ile nie zachodzi karygodna czynność, mająca być ściganą wedle powszechnej ustawy karniej przez sądy karne z urzędu, może tylko na żądanie poszkodowanego być wytoczoną.

Gdy jednak tenże odwoła prośbę swą o ukaranie jeszcze przed uwiadomieniem oskarżonego o rozstrzygnięciu władzy, tedy, nie uwłaczając jego prywatnoprawnym pretensjom o wynagrodzenie szkody, odstąpić należy od wszelkiego ukarania i od wszelkiego dalszego dochodzenia celem ukarania.

§. 25.

Ile razy dla sprawdzenia naruszenia idzie o porównanie dwóch mark, spowoduje władza istotę stanu przez nieinteresowanych biegłych.

Zur Aufnahme des Befundes sind auch die Parteien beizuziehen und mit ihren Aufklärungen und allfälligen Einwendungen zu hören.

Ein Befund kann nur wegen Bedenken gegen die Sachverständigen oder wegen Form-Gebrechen angefochten werden. Ist er mangelhaft oder undeutlich, kann auf dessen Vervollständigung gedrungen werden.

Eine Ueberschau ist nicht gestattet.

§. 26.

Der Verletzte ist berechtigt, noch vor der Entscheidung über seine Beschwerde die Beschlagnahme oder sorgfältige Verwahrung der, gegen die Bestimmungen dieses Gesetzes bezeichneten Waaren und der dazu verwendeten Werkzeuge zu verlangen.

Die politische Behörde hat dieselbe über Vorweisung des hinausgegebenen, nach §. 10 beglaubigten Marken-Exemplars sogleich zu verfügen.

Es bleibt jedoch ihrem Ermessen überlassen, eine vorläufige Sicherstellung für Schimpf und Schaden des Beklagten zu verlangen.

V. Vorübergehende Bestimmungen.

§. 27.

Auch die Gewerbetreibenden, welche schon dormalen eine Marke führen, können das ausschließliche Gebrauchsrecht derselben nur nach den Bedingungen dieses Gesetzes erwerben.

§. 28.

Zu diesem Ende wird ihnen die Frist bis Ende des Monats Juni 1859 mit der Wirkung zugestanden, daß durch die Registrirung der Marke innerhalb dieser Frist einem Jeden das Recht gesichert bleibt, die Priorität seiner, vor dem Erscheinen dieses Gesetzes gebrauchten Marke auch gegen Jeden geltend zu machen, der ihm in der Registrirung der nämlichen Marke zuvorgekommen wäre, sie aber thatsächlich bis zur Einführung dieses Gesetzes nicht geführt hat.

§. 29.

Haben aber vor der Wirksamkeit dieses Gesetzes Mehrere die nämliche Marke geführt, so erwirbt unter denjenigen von ihnen, welche diese Marke innerhalb der im §. 28. bestimmten Frist registriren lassen, jener das ausschließende Markenrecht, der erweist, daß er sie früher als die übrigen geführt hat. Einen Streit hierüber hat die politische Behörde nach Anhörung der streitenden Theile, auf Grundlage der von ihnen über den früheren Beginn des bisherigen Gebrauches der Marke gelieferten Beweise, zu entscheiden.

Hierbei ist in jenen Landestheilen, wo schon vor dem Erscheinen dieses Gesetzes Marken-Register (Zeichen-Rollen u.) unter öffentlicher Beglaubigung geführt wurden, der Inhalt der letzteren, wofern dagegen kein Bedenken obwaltet, maßgebend.

Do sprawdzenia istoty stanu przywołane także będą strony i wysłuchane ich objaśnienia, tudzież czynione zarzuty.

Istota czynu zaprzeczaną tylko być może gdy zachodzi wątpliwość względem biegłych lub niedostateczności w formie. Jeżeli jest niedostateczną lub niewyraźną, można nalegać na jej uzupełnienie.

Nadrewizyja nie jest dozwoloną.

§. 26.

Poszkodowany ma prawo żądać, jeszcze przed rozstrzygnięciem jego zażalenia zaboru urzędowego lub przechowania w inny sposób towarów, oznaczonych wbrew postanowieniom niniejszej ustawy i narzędzi, ku temu użytych.

Władza polityczna zarządzi takowe natychmiast za przedłożeniem wydanego egzemplarza marki, sprawdzonego wedle §. 10.

Uprzednie zabezpieczenie za zelżenie i szkodę oskarżonego pozostawia się jednak jej uznaniu.

V. Postanowienia przechodnie.

§. 27.

Niemniej przemysłowi, którzy już teraz markę prowadzą, pozyskać mogą wyłączne prawo jej używania tylko wedle warunków niniejszej ustawy.

§. 28.

Tym celem nadaje się im termin aż do końca miesiąca Czerwca 1859 mający ten skutek, iż przez zarejestrowanie marki przed upływem tego terminu zabezpiecza się każdemu prawo utrzymania swego pierwszeństwa marki używanej przed ogłoszeniem niniejszej ustawy również przeciw każdemu, ktoby go uprzedził był w zarejestrowaniu téj samej marki, ale jej rzeczywiście nie prowadził aż do zaprowadzenia niniejszej ustawy.

§. 29.

Lecz gdy przed obowiązywaniem niniejszej ustawy prowadziło kilku ten sam znak, tedy pomiędzy tymi z nich, którzy znak ten dali zarejestrować przed upływem terminu oznaczonego w §. 28, pozyskuje ten wyłączne prawo do znaku, kto udowodni, że go dawniej niż inni prowadził. Wytoczony względem tego spór rozstrzygnie władza polityczna po wysłuchaniu stron spornych, na podstawie dowodów, przywiedzionych przez nie co do dawniejszego początku dotychczasowego używania znaku.

Tym końcem posłuży za skazówkę w tych krajach, gdzie już przed wydaniem niniejszego prawa prowadzone były pod publiczném uwierzytelnieniem rejestra mark (role znaków i t. p.), treść tychże ostatnich, jeżeli przeciw nim nie zachodzi żadna wątpliwość.

Kann aber keiner der Streitenden einen Beweis über den längeren Gebrauch einer solchen Marke vor den Uebrigen herstellen, so entscheidet das Loos.

§. 30.

Für Marken, welche erst nach dem 30. Juni 1859 zur Registrirung überreicht werden, kann aus ihrer allfälligen Anwendung vor dem Erscheinen dieses Gesetzes, ein Prioritäts-Anspruch nicht abgeleitet werden.

231.

Verordnung des Finanzministeriums vom 14. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 231, ausgegeben am 21. December 1858),

wirkfam für alle Kronländer,

über die Befestigung der Stämpelmarken in den Fällen, in welchen durch Ueberschreibung der Marke der Stämpelpflicht Genüge zu leisten ist.

Es ist zur hierortigen Kenntniß gelangt, daß in den Fällen, in welchen der Stämpelpflicht durch Ueberschreibung der Stämpelmarken Genüge zu leisten ist, häufig die Stämpelmarken auf der Urkunde oder Schrift erst dann befestiget werden, wenn letztere bereits vollständig ausgefertigt, oder wenigstens ihr Text bereits geschrieben ist, wobei ein Theil der Schrift in der ersten Zeile mit der Marke überklebt und auf der Marke der bedeckte Theil der Schrift ergänzt wird.

Das Finanzministerium findet daher ausdrücklich zu erklären, daß dieser Vorgang gänzlich unstatthaft ist.

Nach §. 21 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 und §. 3 der Verordnung vom 28. März 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 70 *) ist die Marke auf dem Papiere zu befestigen, ehe die stämpelpflichtige Urkunde niedergeschrieben wird, und jede Stämpelmarke, welche nachträglich über die Schrift selbst befestiget wurde, muß nach der bezogenen Verordnung als nicht vorhanden angesehen werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

232.

Verordnung des Ministeriums des Innern und des Armees-Ober-Commando vom 15. Dezember 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 232, ausgegeben am 21. Dezember 1858),

wirkfam für das ganze Reich, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend die Ertheilung der Bewilligung zur Reise in das Ausland für Reservemänner.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 20. October 1858 anzuordnen geruht, daß die im §. 11 des Reservestatutes vom Jahre

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 77, Seite 231.

Jeżeli zaś żadna ze stron spornych nie zdoła przeprowadzić dowodu względem dłuższego używania takiej marki przed innemi, natenczas rozstrzyga los.

§. 30.

Co do znaków, podanych dopiero po d. 30 Czerwca 1859 do rejestrowania, nie może być wyprowadzoną pretensyją pierwszeństwa z ich możebnego używania przed ogłoszeniem niniejszej ustawy.

231.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 231, wydana dnia 21. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

względem umocowania znaczków stęplowych w tych wypadkach, w których obowiązki stęplowemu zadość uczynioném bywa przez nadpisanie marki.

Doszło do wiadomości tutejszej, iż w wypadkach, w których obowiązki stęplowemu uczynioném bywa zadość przez nadpisanie znaczków stęplowych, umocowane często były znaczki stęplowe na dokumencie lub piśmie dopiero wtenczas, gdy te ostatnie zupełnie już były wydane, albo przynajmniej text ich już napisany, przycém oblepiono znacznikiem część pisma pierwszego wiersza i dopełniono na znaczku zakrytą część pisma.

Ministerstwo Skarbu oświadcza zatem wyraźnie, iż postępowanie takie zupełnie miejsca mieć nie może.

Wedle §. 21 ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 r. tudzież §. 3 Rozporządzenia z dnia 28. Marca 1854 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 70 *) umocowany być ma znaczek na papierze, zanim spisany będzie dokument stęplowi ulegający, a każdy znaczek stęplowy, umocowany później na piśmie samém, uważany będzie wedle pomienionego rozporządzenia jako nie był.

Baron **Bruck** m. p.

232.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Nadkomendy Wojskowej z dnia 15. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 232, wydana dnia 21. Grudnia 1858),

obowiązujące w całym Cesarstwie, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem udzielenia pozwolenia do podróży za granicę dla ludzi rezerwy.

Jego C. K. Mość Apostolska raczył Najwyższém Postanowieniem z dnia 20. Października 1858 r. rozporządzić, ażeby upoważnienie, przyznane władzom po-

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XVIII Nr. 77, stronica 231.

1852 den politischen Behörden eingeräumte Befugniß, den Reservemännern Reisebewilligungen zu ertheilen, nur für Reisen im Bereiche der Monarchie zu gelten hat, und daß die Gesuche von Reservemännern um Reisebewilligungen in das Ausland für die Zukunft ganz nach den gleichen Normen zu behandeln sind, welche dießfalls bezüglich der in der activen Dienstleistung befindlichen Mannschaft in Wirksamkeit stehen.

Hiernach sind Ansuchen von Reservemännern um eine Reisebewilligung in das Ausland durch das Ergänzungsbezirks-Commando, bei welchem sie in Evidenz gehalten werden, an das vorgesezte Landes-General-Commando zu leiten, und wird die Ertheilung einer solchen Bewilligung, wie bei der activenMannschaft, von dem Erlage der Caution von Achtzig Gulden in österreichischer Währung abhängig gemacht.

Freiherr von **Bach** m. p.

In Vertretung Seiner k. k. Hoheit des Chefs des Armees-
Ober-Commando.

Teuchert m. p.. *F. M. L.*

233.

Verordnung der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, der Finanzen, für Cultus und Unterricht, für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, des Armees-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde, vom 16. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück. Nr. 233, ausgegeben am 21. December 1858).

wirksam für alle Kronländer,

womit eine Vorschrift zum Schuze des Eigenthumes öffentlicher wissenschaftlicher und Kunst-Sammlungen und ähulicher Anstalten erlassen wird.

Um die öffentlichen Sammlungen von wissenschaftlichen und Kunstwerken und andere ähnliche Anstalten gegen widerrechtliche Entziehungen einzelner Gegenstände zu schützen, finden die Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz, der Finanzen, des Cultus und Unterrichts und des Handels, das Armees-Ober-Commando und die oberste Polizeibehörde, für den ganzen Umfang des Reiches Folgendes zu verordnen:

Wenn einer öffentlichen Behörde, einem Amte oder einem Organe derselben bei einer Amtshandlung Gegenstände, als einem Privaten gehörig, oder zum weiteren Verkehre bestimmt, vorkommen oder bezeichnet werden, welche aus öffentlichen Archiven, Registraturen, Bibliotheken, Museen, Naturalien, physikalischen, astronomischen, geognostischen Cabineten, wissenschaftlichen oder artistischen Sammlungen, Schatzkammern, Gemäldegalerien u. dgl. herrühren, und rücksichtlich welcher diese Eigenschaft durch ihre Beschaffenheit, durch ihre äußere Bezeichnung oder andere Umstände auffällt und die Art, auf wel-

litycznym w §. 11 statutu rezerwowego z roku 1852, udzielenia ludziom rezerwy pozwoleń do podróży miało jedynie moc do podróży w obrębie Monarchii i że podania ludzi rezerwowych o pozwolenia do podróży za granicę, traktowane nadal być winny zupełnie wedle tych samych norm, które pod tym względem obowiązują ludzi, zostających w czynnej służbie.

Zaczém podania ludzi rezerwowych o pozwolenie do podróży za granicę przedłożone być winny przez powiatową komendę uzupełnienia, gdzie utrzymywani są w ewidencji do przełożonej generalnej komendy krajowej, a udzielenie takiego pozwolenia czyni się zawisłém jak u ludzi czynnych, od złożenia kaucyi ośmdziesięciu złotych w walucie Austryjackiej.

Baron **Bach** m. p.

W zastępstwie Jego C. K. Wysokości Szefa
Nadkomendy Wojskowej:

Teuchert m. p. F. M. P.

233.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Skarbu, Wyznań i Oświecenia, Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych, Nadkomendy Wojskowej i Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 16. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa Część LVII, Nr. 233, wydana dnia 21. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego wydaje się przepis w obronie własności publicznych zbiorów naukowych i sztuki, tudzież podobnych zakładów.

Ażeby obronić publiczne zbiory dzieł nauki i sztuki, tudzież inne podobne zakłady przed nieprawnym zaborem niektórych przedmiotów, rozporządzają Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Skarbu, Wyznań i Oświecenia, tudzież Handlu, Nadkomenda Wojskowa i Najwyższa Władza Policyjna dla całej objętości Cesarstwa, co następuje:

Gdy u władzy publicznej, w urzędzie lub przed organem tegoż w czynności urzędowej zdarzają się lub oznaczone są przedmioty, jako należące do prywatnego lub przeznaczonego dalszego obrotu, które pochodzą z publicznych archiwów, registratur, bibliotek, muzeów, gabinetów naturalnych, fizykalnych, astronomicznych, geognostycznych, ze zbiorów naukowych lub artystycznych, skarbców, galerij obrazów i t. p., a względem których własność ta uderza istotą rzeczy, zewnętrzném oznaczeniem lub innemi okolicznościami; a sposób, jakim takowe

che dieselben rechtmäßiger Weise in Privatbesitz übergegangen sind, nicht alsogleich nachgewiesen werden kann, haben sie derlei Gegenstände sogleich unter ihre Obhut zu nehmen und die gesetzliche Amtshandlung einzuleiten, um derjenigen öffentlichen Anstalt, welcher sie angehören, wieder zu ihrem Eigenthume zu verhelfen.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Wach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.
 Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Loggenburg** m. p. Graf **Thun** m. p.
 In Vertretung Seiner kaiserl. Hoheit des Chefs des
 Armees-Ober-Commando. Freiherr von **Kempfen** m. p., J. M. L.
Teuchert m. p., J. M. L.

234.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 17. December 1858,

wirksam für Ungarn, Kroatien, Slavonien, die serbische Wojwodschafft mit dem Temeser Banate und für Siebenbürgen, über das gerichtliche Verfahren bei Streitigkeiten aus dem Bestandvertrage überhaupt, dann bei Aufkündigung und Zurückstellung von gepachteten oder gemietheten unbeweglichen oder gesetzlich für unbeweglich erklärten Sachen, dann von Schiffmühlen und anderen auf Schiffen errichteten Banwerken.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 234, ausgegeben am 21. December 1858.

235.

Erlaß des Finanzministeriums vom 18. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LVII. Stück, Nr. 235, ausgegeben am 21. December 1858),

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

betreffend die Durchfuhr-Zollfreiheit für die Waaren, welche über den Euganer See ein- und über die österreichische Meeresküste austreten.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 12. December 1858 jenen Waarensendungen, welche über den Euganer See ein- und über die österreichische Seeküste wieder austreten, die Befreiung vom Durchfuhrzolle zu bewilligen geruht.

Diese Begünstigung hat mit 1. Jänner 1859 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

przeszły prawnie w posiadanie prywatne, nie może natychmiast być udowodniony, przednioty takie winny być natychmiast wzięte pod dozór, ażeby w odzyskaniu własności przyjąć w pomoc temu zakładowi publicznemu, do którego należą.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.   Baron **Bach** m. p.   Hrabia **Nádasdy** m. p.
 Baron **Bruck** m. p.   Kawaler de **Toggenburg** m. p.   Hrabia **Thun** m. p.
 W zastępstwie Jego Cesarskiej Wysokości,
 Szefa Nadkomendy Wojskowej: Baron **Kempen** m. p. F. M. P.
Teuchert m. p. F. M. P.

234.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 17. Grudnia 1858,

obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi, Sławonii, Województwie Serbskiem z Banatem Temeskim i w Siedmiogrodzie, względem sądowego postępowania w sporach z kontraktu dzierżawy i najmu w ogólności, niemniej w wypowiedzeniu i zwrocie rzeczy nieruchomości dzierżawianych lub najętych lub takich, które prawnie za nieruchomości uznano, dalej czynów statkowych i innych na statkach wzniesionych budowli.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 234, wydaną dnia 21. Grudnia 1858.

235.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 18. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LVII, Nr. 235, wydana dnia 21. Grudnia 1858),

obowiązujące w Krajach koronnych powszechnego Związku cłowego,

dotyczące wolnego od cła przewozu towarów, które wchodzą przez jezioro Lugańskie a wychodzą przez pobraże Austryjackie.

Jego C. K. Mość Apostolska raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 12. Grudnia 1858 r. przyzwolić na uwolnienie od cła przewozowego względem tych przesyłek towarów, które wchodzą przez jezioro Lugańskie i wychodzą znów przez pobraże Austryjackie.

Uwzględnienie to wejdzie w działalność z dniem 1. Stycznia 1859 r.

Baron **Bruck** m. p.

184

334

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Spra-
wiedliwości w Warszawie dnia 1858

Berichtigung.

In der verletzten Zahl des §, 10 der Nummer 213 des Landes-Regierungs-Blattes vom Jahre 1858, Seite 587, ist irrigh den §. 8 berufen; während der „§. 6“ zu berufen ist.

Sprostowanie.

W numerze 213 Dziennika Rządu Krajowego z roku 1858, z końcem ustępu piérwszego §. 10. strona 587, powołano się mylnie na §. 8, zamiast „§. 6.”

184